

in tri rezervne brigade, vseh skupaj toraj pet korov. V najbližnjem času bomo najbrž slišali o večjih bitkah na suhem, ker Rusi se vendar ne bodejo trajno umikali.

Port Artur Japonci še vedno neprestano napadajo, toda dosedaj se te trdnjave še niso zamogli polastiti.

Spodnje-štajerske novice.

Vrl mož se mora po vsej pravici imenovati žandarmerijski postajevodja Jurij Arnuš iz Vojnika. Dne 20. junija gorelo je gospodarsko poslopje Miheta Platouška v Hrenovi, občina Novacerkev pri Celju. Arnuš, ki je blizo patroliral, zapazil je ogenj v kratkem ter se podal takoj na pogorišče. Zapazil je pri hlevskih vratih 15 letno domačo hčer, katere oblačila so bila vsa v ognji. Žandar je ogenj na dekletu hitro pogasil in ko je ta nato povedala, da je njen oče tudi še v gorečem poslopju, podal se je nevstrašljivi mož brez premisleka v goreči hram ter je še tudi očeta spravil na prosto. Oče bode težko okrevail od prejetih opeklin, za hčer pa je upanja.

Boj s zdivjano kravo. Predpretečeni teden se je Matija Jakopec v Negovi poskusil s zdivjano kravo bojevati. Sperva se je še precej dobro nosil, a konečno ga je razkačena žival tako hudo nasuvala, da se je reveč moral podati s zlomljeno roko v Radgonsko bolnišnico. Mož je bil vsled obilno zavžitega žganja precej ukajen, sicer bi se ne počutil dovolj korajžnega se z ljuto rogačo bojevati. Previdnost je baje mati modrosti.

Iz Žič se nam piše: „Tukašnji g. župnik Jakob Kosar je bil zaradi žaljenja časti dveh ločkih gospodov od ces. kr. okrajne sodnije v Konjicah na 2 dni zopora ali pa v 20 kron globe in vse stroške obsojen. Ako bi ne bil Vaš list o tem miroljubnem Kristusovem nasledniku že takoj o njegovem prihodu v našo faro tako pohvalno pisal, mislili bi si lahko, da je tudi tega gospoda „ločki Tonček“ pokvaril. Žičan.

Iz Dražencev se piše: „Znani strugarski pomočnik Franc Draškovič, ki je lansko leto na pobalinski način neko številko Štajerca raztrgal in za to „junaštvo“ bil s tridnevnim zaporom kaznovan, obsojen je bil 30. junija t. l. od ptujske okrajne sodnije zopet na 10 dni poostrenega zopora z dvema postoma in sicer zategadelj, ker je ogoljufal ptujsko okrajno bolniško blagajno za 10 kron in jo je nameraval še za nadaljnih 3 kron 60 vin. oškodovati. — No, „Štajerca“ menda ta fantalin ne bode več trgal ali vsaj ne vpricho pametnih in poštenih ljudi!

— Mirenbodi.“ —

Št. Antonski kaplan gnal je 3. julija petnajst parov — v Brezje na Kranjsko.

Iz Leskovca dobili smo sledečo notico: „Jaz puščavnik iz Juroška prišel sem lansko jesen čez Strmec mimo leskovskega farovža, kjer sem videl nekega mizarja deske „hoblata“. Točil je pri delu jako debele solze in ko ga vprašam, kaj da mu je, odgovori:

Deske „hoblam“ za konzum in to mi tako sroče. Na moje zopetno vprašanje, če je tisti že umrl, je odvrnil: „O one, pa menda bode v kratkem hudo ga grize v trebuhu siromačeka“. In res, je do 31. junija t. l., katerega dne je oči za Sveti ti večna luč ljubi naš konzum, prizadel žem pa se vrne naj razum!

Stara hudodelka je 84 let stara posestnica Jamnikar v Dobrni pri Celju. Nedavno so jo ker je hotela svojo hčer z mišnico zastropiti. hčer ni hotela jesti zelja, kateremu je bil strmešan. Starka je tudi na sumu, da je predterimi leti zastropila svojega brata, ki je namumrl. Babura je nameravani zločin pri sodniji že priznala.

Kramarski in živinjski sejem v Ormožu zvan **Jakobov sejem**, višil se bode letos dne gusta.

Od cesar Franz Jožefove gimnazije. V I. se učenci sprejmejo dne 15. julija od 9— predpoldne; nato se vršijo sprejemne pred. Drugič se sprejmejo učenci dne 16. septembra. Več se izve v gimnazijskem poslopju, kjer sdevne določbe na črni tabli pribite.

„Celjska žaba“ se poslužuje v zadnjem tako odstudne pisave, da se nad njo zgražajo ki dobi to cunjjo pred oči. Nesramnejših izm tudi najzadnji fakir ne more izmisliti in jih. Zato se pa število njenih naročnikov tudi krči, ker sramota je za vsako hišo, v kater ta ostudna mlakužna pošast.

„Romanje“ na Brezje. Dobro bi bilo, da dopisniki nam naznanili, koliko ljudij je iz družega kraja šlo „na božjo pot“ v Brezje, da za tiste bogate kraje, kojih prebivalci si smeje cena zabavna potovanja privoščiti.

Rop. Dne 22. minulega meseca je po Franc Asič iz Sremiča, občina Videm, naznan darmeriji v Rajhenburgu, da ga je o Veliki tošnjega leta v gozdu napadel kmečki sin Pongrac ter mu vzel 30 kron denarja in žep. Asič si ni upal preje Pongraca ovaditi, ker bal, da bi ga ta ne zatožil zaradi hudodelst npravi, katero je bil svoječasno doprinesel. P so zaprli, proti Asiču pa se je vložila sodnija tožba.

Zahvalna daritev. Znani šoštanjski per Francšek Mayr dal je v Škalah brati sv. ma zahvalno daritev za „dober izzid“ šoštanjščinskih volitev. To je že vendar vrhunc sramnosti, ako se taka sveta opravila pora ostudne in protipostavne politične spletkarije.

Neprevidni kolesar. Dne 29. minulega me nek kolesar povozil v Lembergu posestnico B o u h a ter jo smrtno-nevarno ranil. Vedno v prihaja nam od vseh strani, da kolesarji (bicikl) vozijo dovolj previdno, kar je vzrok mnogote srečam. Bil bi vendar enkrat čas, da bi „divji“ kolesarji „temeljito“ opomnili na dotične pise.

Nagajivost ali kaj? V zadnjem času so nekateri poročali, da se je znanemu celjskemu dohtarju Dečko zmešala pamet in da je moral se po zdravilišče za umobolne ljudi. Kakor se trdi, je to poročilo neresnično. Pa čudež bi ne bil, če mu bi bilo pripetilo kaj takega, kakor dr.

Krvav cerkven shod. Dne 29. junija je rudokop Markovšek, ko se je v večji družbi vračal od srečnega shoda na Brinjevi gori, pehnil z nožem na kmečkega sina tako nesrečno, da je ta pri mrtev obležal.

Pervaška nestrpnost najde vzroka povsodi dovolj, ključna svoj strupeni žolč na miroljubne osebe, ki se nečejo klanjati nesramnim nakanam teh ničvrednih. Nedavno napadli so občespoštovanega ljutolega dekana, čast. gospoda Jurkoviča, ker ni ob priliki ondotnega birmovanja izzivali nemeneščanov in kaliti mir in red pri tej svečaduhovniki, kakoršni so ta, ptujski prošt ali pa opat, pervaškim matadorjem niso po godu. Ljubi mir, ta je njim trn v peti. Hujskanje in kloranje je njihovo najljubše opravilo in kdor tega ali ne zna, ta je njihov nasprotnik. Upamo, da se tem šemam gobec skoraj zavezal.

Modras je pičil v prst posestnika Plaznika v kmetiku, ko je spravljal seno v svoj kozolec. Mož tako previden, da si je roko takoj dobro podprl, si je tudi pičeno mesto z nožem izrezal. Ko bi bil tega storil, znal bi bil naglo smrt storiti.

Dopisi.

Gornjeradgonskega okraja. V našem okraju se v kratkem času mnogo novega dogodilo. Tudi naš "Glasnik" je prinesel svoječasno novico, da sta dva mlada ubila krčmarja Verbovca v Hrastju. Nato so duhovniki rekli: „Tega je „Štajerc“ kar tolikor pomeni, kakor „dober je proč, ali je „Štajerca“ bral!“ Kdor pa to reč dobro razume, pride do prepričanja, da je takim in enakim ljudem krivo to, da nekateri današnji duhovniki tako govorijo, kakor nekdanji, ki so učili po nauku in pravdom, ki je rekel, da mora mladina stare ljudi spoštovati in da mora veren kristjan ljubiti tudi sovražnike. Mnogo naših duhovnikov menda v svoji besedi „pojđite in učite vse narode!“ zapopade ker po njihovem delovanju se vidi, da ne bi ta lep Gospodov nauk razumeli tako: „Pojđite in učite vse narobe!“ — „Štajerca“ ti ljudje ne bodo učili zato, ker ta list za časa vsega njegovega življenja ni prinesel toliko laži, kakor kak spodnještajerski list v en e j številki. Druga nesreča je bila, da so vse naše zadruga pocepale, kakor da bi se neka kuga nad nje prišla. Radenski Zemljik je v zadnjem času jajca nekam pošiljal, ko pa so mu poslali te osmrdele, moral je svoj „kšeft“ pustiti. Radenski Lešnjak je zgubil podplate, polički Hanzek je nesrečen postal zato, ker mu je dekla zbolela, saj ni mogel več „kšeftati“. — Pa še nekaj

drugega imamo. Orehovski kovač Lorbek je postal oskrbnik štiftreinskih in dominikanerskih vinogradov, ko vendar še preje trt od kolja ni znal razločiti, kar tudi ni čuda, ker v kovačnici, kakor znano ne raste trsje. Temu 65-letnemu možu je sedaj rodila preje nerodovitna žena sinčka in ta božji blagoslov mu vendar dela veselja, da si večjega ne more želeli. — Pa še nekaj. V našej št. Peterski fari imamo vsako leto enkrat takozvano „veselico“ pri krčmarju Osojniku, drugokrat pa „pri angelju“. Vodja teh vesellic so preje bili gosp. kaplan Janžekovič, na njihovo mesto pa so sedaj stopili gosp. Lončarič. Te veselice so najraje obiskovali fantje in dekleta, posebno so se udeleževali zavoljo gosp. Lončariča. Igralo se je prav veselo do polnoči. Domugrede pa so potem deklice prepevale: „Kaj pa nam morete, morete, morete itd.“ Seveda so bili pri teh vesellicah „gotovi ljudje“ čisto „sami med seboj.“ Pri teh vesellicah so imeli tudi neko še ne 20 let staro deklico, ki je pri dotičnih igrah predstavljala Marijo, mater Božjo. Pa kaj se je zgodilo? Ta „Marija“ je postala „nadahnjena“ od nekega duha in, kakor se sliši praviti, ste še tudi drugi dve deklici „obsenčeni“. — Letos v binkoštnem tednu je omenjena „Marija“ rodila sinčka, ki je pri sv. krstu dobil ime „Tonček“. To bode menda vendar posebno razumen človek, ker se je narodil v binkoštnem tednu! Dolgo časa se ni vedlo, kdo bode spoznan za onega srečnega „duha“, a sedaj ga je „Marija“ sama spoznala v osebi gospoda notarja Ploj-a. — Hu! — Veselica je bila lanskega leta, in sicer če se ne motim, dne 23. avgusta (!) in dragi mi „Gospodar“ in „Fihpos“, ali vama ta čudež ni znan? Ali vama gospod Lončarič ničesar niso poročali, saj je bilo dosti kaj lepega?! Ako pa bi bilo treba čez kako pošteno osebo kaj pisati, hitro imata dovolj snovi pri rokah. Ja, vidva celo vidita, kedaj da naš gospod sodnik „Štajerca“ berejo.

„Čuvarji naroda slovenskega“ čuvajte v prvi vrsti nad mladino, da se tista vam ne bode pokvarila! Ne oblačite v Marijin plašč deklet, ki delajo potem starišem, skrb, žalost in sramoto, medtem ko so tisti mislili, da so njihove hčere pod duhovnim varstvom pred vsem hudem zavarovane. Nekdajni duhovniki so so trudili (hvala Bogu imamo še tudi dandanašnji nekaj tacih) mlade ljudi od plesa, igre in raznih zapeljivih vesellic odvracati in gizdavost je bila preje imenovana „hudičeva mreža“, zdaj pa se vabi mladina od mnogih duhovnikov na plesišče in razne ponočne veselice. Kaj pravite vi, pametni in skrbni stariši k temu?

In kaj pa bode rekel Kolarjev Hanzek iz Polic k temu našemu svarilu, ker brez njega se ne konča nobena veselica; na vsakej ima prvo in zadnjo besedo. Tudi v mlaki se oglasi najprvo stari žabnjak in potem vse žabe za njim reglajo. — Kako bodeta vidva z gospodom kaplanom Bogu odgovor dajala od unega „Tončka“, ki se je narodil v Gradcu in še kedaj lahko nemškutar postane.

Premalo časa imam, da bi vse napisal naj toraj ostane za drugokrat, saj še „Štajerc“ ne bode kmalu